

Omdat er besmettingen waren in het huis moesten ze een tijdje allemaal apart op hun kamer wonen. De inwonende assistente had hem haar telefoon gegeven en zo kon Pjotr me bellen vanuit zijn kleiner kot.

Pjotr woont in de Arkgemeenschap ; dat is het grote open huis in Drongen waar mensen met en zonder beperking samenwonen, een huis dat nu al sinds de lockdown van maart min of meer op slot moest. Met de hoop op mekaar terug kunnen zien en vastpakken in 2021 deinde het telefoongesprek uit in een mijmerende terugblik op de (toch) leuke momenten en op wat het jaar gebracht had.

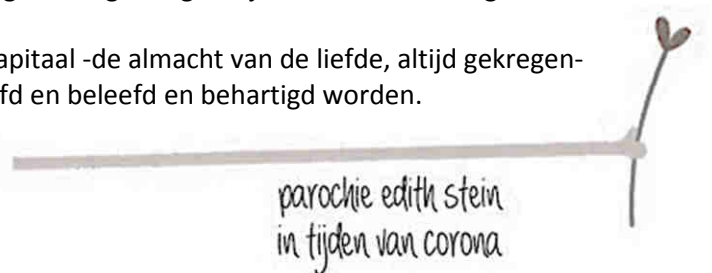
We naderen ook het einde van het kerkelijk jaar, dat ziet ge aan de donkere dagen -ze vragen om advent- en het is ook te merken aan de verhalen in het lezingenrooster.

Deze week een eerste lezing uit het boek Spreuken. Delen uit dat vrij gekend stuk over de 'sterke vrouw', een tekst die al eens gekozen wordt voor de uitvaartliturgie. In de context van de liturgie van vandaag roept deze tekst ons net als het evangelie op om wat Jezus gebracht en voorgeleefd heeft, om dat als een belangrijk goed te beschouwen, als de spil van ons leven, als de motor die in gang zet. Het evangelie met de 'parabel van de talenten' -te pas en te onpas, en juist en minder juist gebruikt- kan eenzelfde oproep inhouden. Het meest opmerkelijke in die parabel is die derde dienaar. Hij wordt er niet uitgezet omdat hij iets niet deed, maar omdat hij bang was. Bang om aan te nemen wat hem geschonken werd en om het, zoals pater Frans De Maeseneer zo schoon kon zeggen, om het 'ten leven' in te zetten. Twee keer een tekst die Gods genade, en wat de mens ermee aanvangt, centraal stelt. Twee keer een bijbelse uitnodiging om daar als terugblik, voor we het kerkelijk jaar volgende week neerleggen, bij stil te staan.

Wat hebben wij gedaan met het voorbije jaar, met wat ons ondanks alles gegeven en gegund werd -dat werd zo een beetje waar het in het gesprek met Pjotr over ging.

Hij drukte me op het hart dat deze situatie zeker niet zal blijven duren. Dat wil ik u in alle geval als zijn wakker en waakzaam vergezicht niet ontnemen. Toen ik als samenvatting van ons telefoontje nog zei: "Jaja, 't is wat hé man, we zijn als mens niet gemaakt om in kottekes apart van mekaar te leven hé," antwoordde hij: "'t Is waar, Sanne, we zijn gemaakt om goed en gezellig te zijn." Zonder aarzeling.

Werkelijk, de dag kon niet evangelischer worden. Het kapitaal -de almacht van de liefde, altijd gekregen- moet niet verstopt worden maar mag ontvangen, geleefd en beleefd en behartigd worden.

Omdat de 2e lezing van deze dag zegt dat mensen niet behoren aan nacht en duisternis: verlichte dagen gewenst. Omdat Pjotr het zegt: toch goede en gezellig dagen gewenst.

14-15 november 2020

33^e zon aj: Spreuken 31,10-13.19-20.30-31 / Paulus aan de christenen van Tessalonica 5,1-6 / Mt 25, 14-30

Als wij de vraag verstommen, het zoeken staken, de hartekreet overschreeuwen, de hoop op leven opgeven, God kom ons nabij.

Als wij onszelf verliezen in wat we hebben en wie we zijn, als wij voldaan en volgeboekt geen aandacht hebben voor een ander, God kom ons dan nabij.

Als we niet meer geloven in wat we kunnen, als we geen troost meer zijn voor wie onrustig is, God kom ons dan nabij.

Want al wat ik ben en krijg, zeg mij hoe Gij het kent, en dat het groeien mag.
Breng het aan de dag, maak het van waarde, God.
Herschep mijn armoe in een schat, mijn vrees in goede moed,
mijn kleine vlam in vuur, mijn gemis in overvloed -Heer op uw eigen uur...